

Blestemul ospitalității

Costel Zăgan

De popoare migratoare
au ajuns și-n țara mea
n-am avut nicio scăpare
fără de verbul a răbda

Rabdă azi și rabdă mâini
să nu cazi hai dă din mâini
dă din mâini dă din picioare
dă la câini tot ce te doare

Doamne i-am primit pe toți
de la Ana la Caiafa
șefi de oști sau șefi de hoți
și-au umplut la noi carafa

Rabdă azi și rabdă mâini
să nu cazi mai dă din mâini
dă din mâini dă din picioare
dă la câini tot ce te doare

Și am dat și am tot dat
din Mare până la Carpați
- Dacia nu fu bărbat-
vremea e și voi să dați

Rabdă azi rabdă și mâini
să nu cazi hai dă din mâini
dă din mâini dă din picioare
dă la câini tot ce te doare

Care Doamne o fi leacul
am răbdat răbda-i-ar dracul
că de-atâta bună-voie
am ajuns Arca lui Noe

Rabdă azi și rabdă mâini
să nu cazi mai dă din mâini
dă din mâini dă din picioare
dă la câini tot ce te doare

Vin se urcă ne mănâncă
nu cotează vrem-nu vrem
să crească iarba din stâncă

din dragoste și blestem

Rabdă azi și rabdă mâini
să nu cazi mai dă din mâini
dă din mâini dă din picioare
dă la câini tot ce te doare

Doamne unde-i Țara Ta
unde-i pacea și aleanul
Te-am ruga Mări ruga
hai să ne trezim la anul

C-am răbdat și azi și mâini
să nu cad am dat din mâini
și din mâini și din picioare
dar nu vi-i rușine oare

Costel Zăgan, ODE GINGAȘE